

MECANISMES

Davant la por a confrontar-se
una broma senzilla,
un riure nerviós.
Evitar el conflicte, incrèdul,
no rebaixa tensions.
En front la pregunta indiscreta
parlar de tot i de res:
del temps, la salut o els diners.
Disfressar el confident
amb rostre ignot de paper
per no mirar-me a mi mateix.
Enfront el dilema
pensaments que vénen i van
per no arribar enlloc.
Vagarejar sense rumb
oculta la resposta
que batega al fons del cor.
Davant del full en blanc, però,
siluetes erràtiques.

Idées que brollen
de l'atzar de contorns fugissers.
Dempeus contra l'assatjament,
no és possible el perdó.
Sense odi ni rencor,
només fermesa per allunyar-me
de ser víctima. De l'agressor.
M'alço sota la llosa del tedi
afuant els ulls a l'infinít.
De les càrregues esborancs
per llançar-m'hi, atrevit, al buit.
Com una paleta de pintor,
del més clar al més fosc,
desplego els mecanismes
que dibuixen el meu jo.
Del sublim al més tosc
brando el pinzell que barreja,
a cada instant, aquests colors.